

[Bertel Haarder]

modtager får det samme beløb som den største lønmodtager, og at det derfor når ud med sin store tyngde til den meget store gruppe af lønmodtagere, som ikke er vant til at spare op i værdipapirer. Det synes jeg dels er noget positivt ved forslaget, dels virker det beroligende i forhold til hr. Niels Helveg Peterssens bekymring.

Så sagde hr. Niels Helveg Petersen, at forslaget ikke skaber nogen forbindelse mellem den enkelte og hans virksomhed, samtidig med at hr. Kurt Hansen sagde, at forslaget tvang den enkelte til at være bundet til sin virksomhed rent finansielt. Begge dele kan ikke være rigtige. Jeg kan oplyse, at ingen af bekymringerne har noget på sig, fordi den enkelte kan netop selv vælge. De offentligt ansatte er jo også med, og det vil altså sige, at de må vælge investeringsforeningsløsningen. Den privat ansatte er kun med, hvis han selv ønsker at gå ind på en mdarbejderaktieløsning eller en anden form, hvorunder man f. eks. laver en kollektiv fond på den enkelte virksomhed, det må man jo også gerne, og så kan man sandelig i høj grad tænke sig, at man dér arbejder på at få en ganske betydelig del af virksomheden gjort medarbejder-ejet.

Det er åbenbart netop dette perspektiv, medarbejderejet, som hr. Ole Henriksen og hr. Kurt Hansen i virkeligheden ikke kan lide. Hr. Kurt Hansen siger, at det bliver en bande småkapitalister på en sådan virksomhed, som bliver medejere af deres egen virksomhed. Hr. Ole Henriksen var vældig bekymret, fordi, som han siger, sådan nogle aktieejere bliver forkerte oven i hovedet — han brugte oven i købet vistnok det udtryk. Dertil vil jeg bare sige, at præcis de samme argumenter kunne man have brugt imod landboreformerne i forrige århundrede; nøjagtig de samme argumenter passer på hele den debat. Jeg var glad for, at vi fik landboreformerne.

Jeg vil gerne sige til dem, der tror, at de kan lave et stort, skræddersyet ØD og en kæmperevolution, hvor alt pludselig bliver anderledes, at den vej findes ikke. Der findes kun de små skridts vej, hvis det er et demokrati, man lever i. Dette her kunne være et af de små skridt til en større spredning af ejendomsretten og, jeg indrømmer, måske også en vis befæstelse af ejendomsretten, ved at flere får del i den. Men det samme skete jo

med landboreformerne. Derved fik man en bredere middelstand. Det kan de revolutionære ikke lide, det har de aldrig kunnet lide, men det er dog ikke noget argument for ikke at øge formuespredningen i samfundet.

Til hr. Ib Christensen vil jeg blot sige, at han har fuldstændig ret i, at vi ikke hermed afskaffer den ordning, der er lavet, denne ATP-konstruktion. Det er, fordi vi er så konstruktive, og fordi vi gerne vil med i et samarbejde hen over midten med augustforligets partier, at vi har lagt denne idé frem. Vi mener, at den passer til det augustforlig, som vi gerne vil være med til at forbedre.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

### **Formanden:**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

### **3) Første behandling af:**

*Forslag til folketingsbeslutning om særlig støtte til EFG-elever m. v.* [af Palle Simonsen (KF), Svend Andersen (Rosk. a.) (FP), Christophersen (V), Jes Schmidt (CD), Jens Møller (KrF) og Hjortlund Christensen (DR)].

(Beslutningsforslag nr. B 89. Fremsat 19/4 78).

Forslaget sattes til forhandling.

### *Forhandling*

### **Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):**

Jeg skal indledningsvis udtrykke en vis undren over den proportionsforvrængning, det fremsatte forslag til folketingsbeslutning synes at være udtryk for. Man kalder det »Forslag til folketingsbeslutning om særlig støtte til EFG-elever m. v.«. Ja vel. I det aktstykke, som undervisningsministeriet den 7.